

Minunea în temnița din Filipi

Faptele Apostolilor 16: 16-34 (Faptele Apostolilor 16:31)

Scopul lecției: Să ne învețe să transformăm situațiile dificile din viață în ocazii de a-L proslăvi pe Dumnezeu.

Versetul de aur: „Pavel și Sila i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta.” (Faptele Apostolilor 16:31)

Texte suplimentare de citit: Faptele Apostolilor 16:1-15; Faptele Apostolilor 16:35-40; Filipeni 1:1-10; Filipeni 4:10-23

După prima călătorie misionară pe care o face împreună cu Barnaba, Apostolul Pavel se întoarce în Antiohia, la biserica de unde au fost trimiși în misiune. Între timp are loc primul „congres” creștin la Ierusalim, unde s-a făcut o lămurire importantă pentru viața bisericilor dintre neamuri. (Faptele Apostolilor 15:28,29)

Cu vestea bună de la Ierusalim, vin la Antiohia doi frați: Iuda și Sila. După câțva timp Iuda se întoarce la Ierusalim, dar Sila rămâne la Antiohia. Pavel îl alege ca și tovarăș de lucru, într-o nouă călătorie misionară. Pavel știa că trebuie să meargă în misiune, pentru că aceasta este lucrarea pe care i-a încredințat-o Domnul Isus. Dar nu știa unde anume să meargă. S-au gândit să meargă în Asia, dar Duhul Sfânt i-a oprit. Au încercat să meargă în Britania, dar au fost opriți iarăși. (Faptele Apostolilor 16:6-10)

De ce nu i-a lăsat Duhul Sfânt pe Pavel și pe Sila să predice Evanghelia în Asia și Britania, nu știm, și poate nici Pavel nu a înțeles atunci de ce au fost opriți. Ei au așteptat o călăuzire divină și nu după multe zile ea a venit. După vedenia pe care a avut-o Pavel, au înțeles foarte bine că Dumnezeu vrea ca ei să vină în Macedonia (Europa) și să predice Evanghelia mântuirii.

I. CUM CĂLĂUZEȘTE DUMNEZEU PE ROBII LUI

Lucrarea lui Dumnezeu nu trebuie făcută la întâmplare, nici ca și loc geografic și nici ca și timp. Înainte de a ne apuca de o lucrare, trebuie să-L întrebăm pe Dumnezeu, pentru că lucrarea este a Lui și trebuie făcută împreună cu El. Dacă vom încerca să facem lucrarea Lui după voia noastră, și cu puterea noastră, nu se va alege nimic de ea. Și n-ar fi înțelept să facem așa ceva.

Noi suntem slujitorii lui Dumnezeu și singurul drept pe care-l avem în această calitate, este ascultarea totală și permanentă de El. Dumnezeu știe mai bine de ce nu într-un loc acum și de ce în altul. Chiar dacă nu înțelegem unele lucruri, este bine să ne încredem în El și să ascultăm de Cuvântul Lui.

Călăuzire sigur vom primi, dacă cerem și dacă așteptăm.

1. Printr-o interdicție neînțeleasă

De ce nu în Asia? De ce nu în Britania? Lui Pavel nu i s-a explicat atunci și nici nouă. Dumnezeu nu este dator să ne explice de ce face El unele lucruri. Dumnezeu are dreptul să spună și NU la unele planuri pe care noi le considerăm bune și duhovnicești. Lucrul acesta s-a întâmplat de multe ori și este instructiv și pentru noi.

Împăratul David a vrut să zidească la Ierusalim un Templu mareț în onoarea lui Dumnezeu. Putem spune că a fost un gând frumos și Dumnezeu l-a apreciat, dar a spus NU.

Trebuie să fim convinși că atunci când se închide o ușă, Dumnezeu va deschide alta, după voia Lui.

2. Printr-o vedenie semnificativă

În așteptarea călăuzirii divine, Pavel are o vedenie clară și semnificativă. Un om din Macedonia i-a făcut rugăciunea: „Treci în Macedonia și ajută-ne!” (v. 9)

După vedenia aceasta, Apostolul Pavel a înțeles foarte bine

care este voia lui Dumnezeu cu privire la locul unde trebuie să înceapă lucrarea de Evanghelizare. În Macedonia. Fără să mai stea pe gânduri, Pavel și Sila ajung în Filipi, cea dintâi cetate din Macedonia, colonie romană. Aceasta însemna că acolo era o garnizoană romană care conducea cetatea.

3. Prin nenumărate și neașteptate moduri

Dumnezeu nu lucrează întotdeauna la fel. El poate decide în ce mod își va face cunoscută voia. S-ar putea să fie prin vedenii speciale, sau prin Cuvântul Scripturii, sau prin anumiți oameni duhovnicești, sau prin altceva. El va decide cum.

Călăuzirea sigur va veni dacă o așteptăm. Uneori s-ar putea să vină imediat, dar altă dată va trebui să așteptăm mai mult timp. Să nu ne pierdem răbdarea, ci să așteptăm în tăcere și cu credință. Să o așteptăm numai dacă suntem dispuși să o împlinim.

Să nu încercăm să facem ca Iona care a vrut să meargă în altă direcție, iar Dumnezeu a trebuit să-l oprească printr-o furtună.

II. LA CE TREBUIE SĂ NE AȘTEPTĂM ÎN LUCRAREA DE MISIUNE

1. La împotriviri din partea celui rău

S-ar putea încercările să nu fie totdeauna la fel, dar împotrivirea din partea celui rău sigur vom avea. Acesta este cel dintâi lucru la care trebuie să ne așteptăm.

Cel rău are diferite moduri prin care va încerca să strice lucrarea lui Dumnezeu. Să nu ne lăsăm înșelați de el. Chiar și atunci când spune vorbe frumoase despre noi și avem impresia că ne face reclamă, el tot vrea să distrugă lucrarea lui Dumnezeu.

Ghicioarea din Filipi spunea niște cuvinte foarte frumoase despre Pavel și Sila: „Oamenii aceștia sunt robii Dumnezeului Celui Preaînalt și ei vă vestesc calea mântuirii”. (V.17) Cuvinte mai

frumoase nici nu te poți aștepta să auzi, dar când ele vin din partea unui duh rău, sunt periculoase. Apostolul Pavel și-a dat seama de acest lucru și a scos duhul necurat din femeia aceea. Un om neexperimentat ar fi putut crede că îl ajută în lucrare și ar fi colaborat cu ea. Dar Apostolul Pavel n-a acceptat așa ceva.

2. La împotriviri din partea autorităților de stat

Când stăpânii ghicioarei și-au dat seama ce au pierdut, au devenit dintr-o dată foarte patrioți, se fac că le pasă de națiunea romană, de obiceiurile romanilor și de liniștea cetății. Ei îi duc pe Pavel și pe Sila în fața dregătorilor și îi acuză că tulbură ordinea și liniștea publică.

Stăpânii roabei au găsit și niște aliați care să îi ajute în acuzațiile lor. Și așa, cei doi oameni ai lui Dumnezeu sunt arestați și bătuți cu nuiele, apoi închiși în temniță, ca fiind foarte periculoși pentru societatea romană.

Lucrul acesta s-a repetat de multe ori, cu mulți oameni ai lui Dumnezeu.

3. La închisoare grea și multe suferințe

De nenumărate ori, cei mai buni și cinstiți oameni ai unei societăți ajung în închisoare, iar cei mai mari tâlhari stau în libertate. Și toate acestea din cauza unor denunțuri mincinoase și a unor oameni răi, care se dau mari patrioți, dar cărora nu le pasă decât de câștigul lor personal.

După o călăuzire clară din partea lui Dumnezeu, te aștepti să ai un mare succes și totul să meargă foarte bine, fără nici o piedică. Dar de cele mai multe ori se întâmplă tocmai invers. Și lumea nu s-a schimbat prea mult de atunci.

În închisoarea din Filipi, Pavel și Sila nu au mai putut predica, n-au mai putut merge la locul de rugăciune, dar au putut să se roage și să cânte cântări de laudă. (Nu s-au cântat plângându-și de milă, ci au cântat cântări de laudă.)

III. CE MINUNI A FĂCUT DUMNEZEU CHLAR ÎN ÎNCHISOARE

1. Afăcut un cutremur de pământ neobișnuit

Când Pavel și Sila au ajuns în închisoare, poate că Satana a spus: „S-a terminat cu lucrarea lui Dumnezeu!” Dar Dumnezeu a spus: „Lucrarea mea abia acum a început.”

Cutremurul care a venit a clătinat temelilele temniței, dar n-a dărâmat nici un zid, nu s-a prăbușit nici un tavan, dar s-au deschis ușile temniței și s-au dezlegat legăturile fiecăruia. Și totuși, nimeni n-a fugit. Și acest lucru este o minune mare.

2. Afăcut o convertire neobișnuită

Nu întemnițaii, ci chiar temnicerul se întoarce la Dumnezeu. El îi numește pe cei doi apostoli „domnilor”, îi scoate afară din închisoare, le spală rănilor și îi pune la masa lui. Și acest lucru este o mare minune. Cel ce le-a făcut răni, acum le spală.

Temnicerul a fost botezat, el și cei din casa lui care au ascultat Cuvântul propovăduit și l-au crezut.

Din faptele pe care le face se vede că el s-a întors cu adevărat la Dumnezeu.

3. Afăcut ca autoritățile să-și schimbe atitudinea

Dregătorii, care trebuie să fie cei dintâi în respectarea legilor, de multe ori sunt cei dintâi în călcarea lor.

Pavel și Sila, în calitate de cetățeni romani, ar fi trebuit mai întâi să fie judecați, și după aceea, dacă sunt găsiți vinovați, să fie închiși. Autoritățile și-au dat seama că au greșit și i-au rugat să părăsească cetatea lor, pentru a nu se face alte tulburări.

Concluzie:

Din tot ce s-a întâmplat, Pavel și Sila au înțeles că sunt în voia lui Dumnezeu și că El nu i-a părăsit, ci lucrează prin ei.

- Credeți că mai există sate sau orașe care strigă: „Treci în Macedonia și ajută-ne!”, sau nu?

- Ce părere aveți de ghicitorii care spun adevărul?

- Cu ce împotriviri vă confrunțați voi în lucrarea lui Dumnezeu?

- Credeți că mai există misionari în închisori? Cum credeți că-i putem ajuta?

- Ați avut parte de călăuzire divină până acum? Cum a fost?

- Cum vă explicați faptul că pușcăriașii n-au fugit din închisoare când ușa a fost deschisă?

- Credeți că condiția mântuirii unui om a rămas la fel, sau s-a schimbat?

- Știți că mai întâi le-a fost vestit cuvântul și apoi au fost botezați? Aceasta trebuie să fie ordinea lucrurilor.

Schiță prescurtată a lecției

Minunea în temnița din Filipi

Faptele Apostolilor 16: 16-34 (Faptele Apostolilor 16:31)

Introducere

I. Cum călăuzește Dumnezeu pe robii Săi

1. Printr-o interdicție neînțeleasă
2. Printr-o vedenie semnificativă
3. Prin nenumărate și neașteptate moduri

II. La ce trebuie să ne așteptăm în lucrarea de misiune

1. La împotriviri din partea celui rău
2. La împotriviri din partea autorităților de stat
3. La închisoare grea și multe suferințe

III. Ce minuni a făcut Dumnezeu chiar în închisoare

1. A făcut un cutremur de pământ neobișnuit
2. A făcut o convertire neobișnuită
3. A făcut ca autoritățile să-și schimbe atitudinea

Concluzie:

Din tot ce s-a întâmplat, Pavel și Sila au înțeles că sunt în voia lui Dumnezeu și că El nu i-a părăsit.

- Credeți că mai sunt oameni care așteaptă ajutor?
- Credeți că mai sunt misionari la pușcării? Cum credeți că-i putem ajuta?
- Știți că condițiile mântuirii nu s-au schimbat?
- Ce părere aveți de ghicitorii care spun adevărul?